

Udfordringen

Havet gør os magtesløse

Den tidligere redningsbådsfører Chr. Mose Enevoldsen fra Hvide Sande prædiker her om Jesus og Peter, der gik på vandet

- Det er jo en af de bibeltekster, man kender udenad, siger 81-årige Chr. Mose Enevoldsen fra Hvide Sande. Han kan fortælle om mange dramatiske oplevelser på havet, for han sejlede med redningsbåden i 43 år.
- Det er, når vi virkelig er i vanskelighed og knibe, at Gud kan få lov at gribe ind. Det har jeg oplevet helt bogstaveligt mange gange.

Min bror druknede

Da Chr. Mose var ung, skete en tragisk ulykke. Redningsbåden kæntrede, og fem redningsfolk druknede.

- Min storebror var med for første gang, efter at have afløst far, der havde været med i redningsvæsenet i 34 år. Allerede mens min bror lå i kisten, blev jeg klar over, at det nu var blevet min tur til at tage en af de tomme pladser i båden.
- Da sagde far noget, som jeg aldrig har glemt. Han havde mange gange i redningsaktioner set det, som også fortælles i Bibelens beretning, at naturens vældige kræfter kan få folk til at blive grebet af panik – også redningsfolk. ‘Der er én ting, du skal vide’, sagde min far. ‘Når du skal ud for at redde mennesker i havsnød, skal du lægge dit liv i Guds hånd, for det giver en dejlig ro.’

Vi er magtesløse

- Og hvor er det sandt. Overfor de vældige naturkræfter kan vi føle os magtesløse. Men Gud kan give ro – også selv om bølgerne ikke lægger sig. Jeg har nu også i en redningsaktion oplevet, at bølgerne på forunderlig måde lagde sig, men den historie skal vi vist ikke have med her, mener Chr. Mose.



Chr. Mose Enevoldsen

Lærestreg til Peter

- Og så er der det med Peter. Hvad skulle han ud på vandet for? Man fornemmer, at den gamle skipper synes, det var noget pjat. Men da Peter gerne ville, så fik han lov.
- Jeg tror, Jesus sagde ‘Kom’ til Peter for at give ham en lærestreg.
- Vi har her i Lyngvig kirke et billede af stormen på søen, hvor Peter er ved at synke. Engang var der samlet en flok unge i kirken, og en af de gamle fiskere spurgte dem: ‘Hvad mangler der på billedet?’ Det kunne de ikke svare på, men fiskeren vidste det. ‘Peters tro mangler!’ sagde han.
- Peter fik en lærestreg for livet der. Men han gjorde det eneste rigtige. Han greb ud efter Jesus. Det kan man kun, når man er helt ude i tovene.

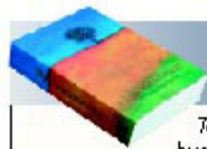
Livet er en sejlads

Chr. Mose har også sejlet på Genesaret Sø.

- Det var en stor oplevelse. Jeg blev spurgt om at holde en andagt, og det gjorde jeg ud fra Davids Salme 107, hvor der i midten står noget om Guds gerning på havet, når bølgerne går højt.
- Der var ret roligt på Genesaret Sø den dag, men da vi skulle i land, var der alligevel uroligt på grund af dønninger, der løb ind, så vi skulle passe på. Det siger noget om, hvordan det er at skulle over den sidste revle, når vi skal herfra. Da er det vigtigt, at bådens ballast er i orden. I den hellige dåb fik vi den eneste rigtige ballast ombord, før vi sejlede ud på vores livssejlads. Den er Guds ja til os. Et ja, der altid står fast. Det har den gjort gennem livet, og det vil den gøre, når jeg skal over den sidste revle.
- For at sætte en streg under evangeliet minder Chr. Mose til sidst om, at der i Johannesevangeliet er nogle dejlige ord lige efter beretningen om vandringen på søen.
- Den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort, siger Jesus.

Interview:

Kristeligt Pressebureau



Luk 17.5-10

Tekst fra Ny Testamente på
hverdagsdansk - ny udg. 2004

Jesus og Peter går på vandet

²²Straks efter gav Jesus disciplene besked på at gå i båden og sejle i forvejen over til den anden side af søen mens han sendte folkemængden bort. ²³Derefter gik han op på bjergskråningen for at være alene og bede. ²⁴Det var efterhånden blevet langt ud på natten. Jesus var alene på bjerget mens disciplene var et godt stykke ude på søen hvor de kæmpede mod bølgerne og en strid mod vind.

²⁵Kort før daggry kom Jesus ud til dem, vandrede hen over vandet. ²⁶Da de så en skikkelse komme gående hen imod dem, skreg de af rædsel, for de troede det var et spøgelse.

²⁷Men Jesus råbte til dem: »I skal ikke være bange - det er mig!«

²⁸Straks råbte Peter tilbage: »Hvis det virkelig er dig, Herre, så sig til mig at jeg skal komme ud til dig på bølgerne.«

²⁹»Kom!« sagde Jesus. Peter kravlede ud over bådens ræling og gik på vandet hen mod Jesus. ³⁰Men da han så stormens rasen omkring sig, blev han bange, og han begyndte at synke.

»Herre, frels mig!« råbte han. ³¹Øjeblikkelig rakte Jesus hånden ud og greb fat i ham. »Din tro er lille,« sagde Jesus. »Hvorfor blev du usikker?«

³²Da de var kommet op i båden, lagde vinden sig. ³³Alle i båden faldt på knæ for Jesus. »Du er virkelig Guds Søn!« udbød de.

Tilføjet til udfordringen.dk: 26.01.2006, 09:52

Artiklen bragt i Udfordringen uge 4/2006

Printet fra www.udfordringen.dk d.23/4 2009, kl. 18:3

Ophavsretten tilhører den kirkelige Ugeavis Udfordringen. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug.